

om dette spørgsmål givet udtryk for, at bankerne allerede ved fastsættelse af rentebetingelserne for ydelse af eksportkreditlån i et vist omfang tager hensyn til, at der foreligger statsgaranti, og at bankerne også fremover vil være indstillet på at gøre dette. Iøvrigt har bankerne, som det vil ses af den ovenfor nævnte skrivelse af 21. januar d. å., som deres opfattelse givet udtryk for, at renten ved denne form for kreditgivning er af en ret underordnet betydning, og at en nedsættelse efter bankernes mening ikke vil have nogen større praktisk betydning som eksportfremmende faktor. I denne forbindelse har bankerne henledt opmærksomheden på, at „eksportkrediten oftest finansierer en årsomsætning, der er flere gange større end den eksportkredit, der ydes den enkelte eksportør. Da rentesatsen altid er pro anno, er den rente, der faktisk erlægges, i mange tilfælde væsentligt lavere.“

Nærmere præcisering af disse forhold har det ikke været muligt at fremskaffe, men udvalget mener ikke, at der kan bortses fra, at rentens størrelse ikke mindst for visse langfristede, store kreditter vil kunne være af betydning for forretningens gennemførelse.

Udvalget henleder sluttelig opmærksomheden på, at eksportkreditinstituttets tab på engagementer i årenes løb har været relativt få og små, og det har derfor været muligt af de opkrævede risikopræmier at oparbejde en passende reservefond, og dette til trods for at udvalget har ment sig berettiget til at se mere på, om der forelå en sund og ønskværdig eksportforretning, end på, om den ansøgende virksomhed frembød almindelig bankmæssig sikkerhed.

sign. H. Jerichow.